

Jorflag færdigt; naar der skal staffles Oplysninger i et saadant Udvalg, og det skal paatage sig Ansvaret for at indstille Jorlaget til Vedtagelse, vil det kræve en ikke ringe Tid, inden man faar afgivet Betænkning. I hvert Fald vil jeg meget fraraade at sende det til Hærundervalget, for der have de jo alle de levende militære Medlemmer, og saa kan De sige Dem selv, mine Herrer, at De faae det aldrig at se mere. Den samme Modstand ligger der i det ærede Medlems Jorflag om at sende Mandstabet hjem den 14de Juli og saa kalde det ind til Efteraaret igjen, thi naar der er Tale om i kort Tid at faae en Plan gennemført, som Krigsministeren i Forening med sine Sagtyndige bringer herind, eller at gennemføre en ny Plan, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds nu under Debatten foreslaar, er jeg overbevist om, at hin Plan snarere vil gaa igjennem end denne. Sagen er nemlig, at skulle alle Soldater sendes hjem i Sommer for atter at indfalbes til Efteraaret, og skulle vi atter til den Tid have skaffet Terrain tilveie, to de Herrer saa, at Expropriationen af dette, naar vi maaste faae en sildig Høst, hvorefter Markerne strax skulle pløies, og man maaste allerede er i Færd med at tilfaa dem, vil være billigere end den Erstatning, der efter Lovforlaget bliver Tale om at give. Modstanden mod dette Jorflag, taget i Almindelighed, kommende paa den Maade og fra den Side, som den er, betragter jeg som en Ubefaling fra mit Standpunkt for selve Sagen. Underledes kan jeg ikke opfatte Spørgsmaalet. Jeg skal endnu tilføie, at jeg ikke kan negte, at Foretagelsen af en saadan længere Ovelse kunde være ønskelig ogsaa af andre Hensyn. Vi mindes jo, at man paa en længere udgaaende Ovelse henimod Silkeborg havde det Uheld ikke at kunne finde hinanden. Det forekommer mig naturligt, om den ærede Krigsminister kunde ønske at prøve, om man paa en saadan Ovelse kan finde hinanden, thi vi komme ikke altid til at føre Krig paa den Maade, at de forskjellige Hære ikke kunne finde hinanden.

**Hjør:** Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at det Jorflag, jeg har bebudet at ville stille, hovedsagelig er grundet paa, at jeg har Betænkning ved de længere udgaaende Øvelser, i den Tro, at det vil komme til at gaa ud over Markerne. Under den første Diskussion synes man imidlertid at have antydnet, at en saadan Ovelse nærmest skal betragtes som Udfibning og Indfiberning og i alt Fald foretages paa Steder, hvor det ikke kommer til at gjøre videre Skade paa Markerne. Hvis det er Tilfældet, har jeg ikke den Betænkning, som da jeg første Gang havde Ordet. Da jeg ogsaa betragter Jorlaget som en Beparelse baade for Finanserne og for Arbeidskraften, — thi den kan jo ogsaa omsættes til Penge, — vil jeg ikke negte, at jeg vil stemme

for Jorlaget, saaledes som det ligger for, naar jeg ikke kan faae det paa anden Maade; men jeg vil naturligvis helst have de længere udgaaende Øvelser helt bort, thi deri ser jeg endnu den største Beparelse.

**Svermoes:** Jeg skal begynde med en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i Anledning af det Sidste, han fremførte om en længere udgaaende Ovelse henimod Silkeborg, hvor man ikke havde kunnet finde hinanden. Saavidt jeg veed, har der ikke fundet mere end een saadan Ovelse Sted, og da jeg havde en væsentlig Del i Ledelsen af den, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at man fandt hinanden ganske fortreffeligt. Jeg tror, at det ærede Medlem figter til en ganske anden Ovelse, som ikke fandt Sted henimod Silkeborg og ikke var nogen længere udgaaende Bevægelse, men afholdtes meget tæt ved Leiren, og hvor man vel fandt hinanden, men det varede rigtignok noget længe. (Modsigelse af Berg). So, jeg forsikrer det ærede Medlem, man fandt hinanden. Hvad den her foreliggende Sag angaar, skal jeg sige, at jeg, der er kommen saa sent herind i Thinget iaar, har faaet det Indtryk, at det her fremsatte Jorflag fra den ærede Ministers Side er for de Uindviiede, d. v. s. dem, der ikke have siddet i Finantsudvalget, kommen noget uventet og overraskende. Det forekommer mig heller ikke saa besynderligt, thi i al den Tid, Hærløvens Revision har været til Forhandling her i Thinget, har det været en almindelig Regel, at Regjeringen har holdt meget finkstyg og angstelig fast paa Alt, hvad der hed Øvelser efter Hærløven, idet man paa ingen Maade vilde give Slip paa Noget deraf, med mindre hele Hærløven blev revideret, og der kom et helt andet Princip til Gyldighed. Samtidig dermed har man fra Regjeringens Side, da man ikke kunde faae Revisionen til at gaa, søgt at bøje paa de Mangler, Hærløven havde i andre Retninger, ved enkelte særlige Lovforlag, specielt om Kommandoforholdene. Naar der altsaa nu paa eengang fra Regjeringens Side fremkommer et saadant Jorflag som det, der her foreligger, spørger man sig vilkaarlig selv, hvad Grund der nu vel kan være dertil, og Tanke dvæler da først ved, om der skulde være politiske Grunde, derpaa glider den over til, om der skulde være militærpolitiske Grunde, og endelig, om Grundene skulle være rent militære. Det er da ligeledes ganske naturligt, at man, naar man vil søge at faae Underretning herom, tyer til de Bemærkninger, der ledsage Jorlaget, og de Udtalelser, der komme fra vedkommende Minister. Hvad de Bemærkninger angaar, der ledsage Lovforlaget, da give de ikke Noget, thi der er ingen, og hvad Udtalelserne angaar, der fremkom fra den høitærede Ministers Side, da dvælede disse jo kun ganske løselig ved